

Znáte to jméno?

Výročí regionálních osobností na

duben 2023

Josef Hubáček

Městská knihovna Boženy Němcové Domažlice

Bartošek, Ota, npor. - odbojář

* 02. 05. 1908 - Hranice na Moravě (okr. Přerov)
+ 21. 04. 1943 - Berlín (Německo)

Místa působení: Domažlice

Literatura: (aks): Smutné domažlické výročí. Domažlicko, 3, 1993, č. 16, s. 3.

Anotace: Nadporučík 6. hraničářského praporu v Domažlicích. Účastník protinacistického odboje, spolu s podplukovníkem Jaroslavem Herklozem patřil k nejdůležitějším spolupracovníkům Obrany národa v západních Čechách. Napojen na ilegální organizaci 3. junáckého oddílu starších, zatčen 5. března 1940. Popraven spolu s JUDr. Antonínem Žlábkem a Janem Procházkou roku 1943 v Berlíně. - 80. výr. úmrtí

Bauer, Karel - politický vězeň

* 05. 08. 1884 - Česká Kubice (okr. Domažlice)
+ 06. 04. 1943 - Flossenbürg (Německo)

Místa působení: Česká Kubice (okr. Domažlice), Flossenbürg (Německo)

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949.

Anotace: Pilař, zatčen gestapem 24. února 1940 v Praze. Umučen nacisty v koncentračním táboře Flossenbürg. Zde zahynul na začátku dubna roku 1943. - 80. výr. úmrtí

Beroušek, Josef - tesař

* 21. 04. 1908 - Díly (okr. Domažlice)
+ 04. 05. 1945 - Otov (okr. Domažlice)

Místa působení: Otov (okr. Domažlice)

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Matriční záznam o narození na internetových stránkách projektu Porta fontium., Pamětní kniha obce Starý Postřekov 1923-1963 na internetových stránkách projektu Porta fontium, s. 175-177.

Anotace: Narozen v Novém Postřekově (obec dnes nese název Díly), v domě čp. 3. Syn Zikmunda Berouška, místního zedníka a Doroty Vogel. Živil se jako tesař. Člen pořádkové služby, která v závěrečných dnech 2. světové války prováděla sběr zbraní a dohlížela na udržování pořádku. Dne 4. května 1945 byl společně s Josefem Řezníčkem, Jakubem Krutinou, Václavem Gibfriedem, Jiřím Kohoutem a Václavem Pacíkem napaden při plnění povinností střelbou německé jednotky, která se nacházela v lese poblíž Červeného vrchu u Otova. S dalšími členy družstva byl oddílem SS-manů zajat (pravděpodobně již zraněný) a stejně jako ostatní spolubojovníci umučen. Jejich pohřeb se konal 8. května 1945 a zúčastnilo se ho na 2500 obyvatel z okolních obcí regionu. - 115. výr. narození

Bozděch, Jan - hospodářský správce

* 20. 05. 1894 - Kanice (okr. Domažlice)

+ 08. 04. 1943 - Osvětim (Polsko)

Místa působení: Třebnice u Sedlčan (okr. Příbram), Osvětim (Polsko)

Literatura: Matriční záznam o narození na internetových stránkách projektu Porta fontium., Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Pamětní kniha obce Kanice 1927-1950 na internetových stránkách projektu Porta fontium, s. 83.

Anotace: Rodák z obce Kanice na Domažlicku, pocházel z domu čp. 36. Zaměstnán jako hospodářský správce v Třebnici u Sedlčan. Zahynul na začátku dubna roku 1943 v Osvětimi, kde byl nasazen v sirných dolech koncentračního tábora. - 80. výr. úmrtí

Domažlice v kronice Františka Pražského (1318)

- 24. 04. 1318 - Domažlice (okr. Domažlice)

Literatura: Kumpera, J.: Osobnosti a západní Čechy. Plzeň, Ševčík 2005, s. 38.

Anotace: Kronikář František Pražský se ve svém díle zmiňuje o Domažlicích například v souvislosti s jednáním krále Jana Lucemburského a opoziční šlechty na jaře roku 1318. Tehdy došlo v Domažlicích k ujednání smíru díky iniciativě římsko-německého krále Ludvíka Bavora, který sněm zprostředkoval. Za jednu z nesvářených stran se jednání zúčastnila i česká královna Eliška Přemyslovna. - 705. výr. události

Douba, Josef - malíř

* 15. 05. 1866 - Divišov (okr. Benešov)

+ 08. 04. 1928 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice, Postřekov (okr. Domažlice), Chodsko

Literatura: Toman, P.: Nový slovník československých výtvarných umělců. 1, s. 172. P., R. Ryšavý 1947., Holý, J. P.: Zasloužilý malíř Chodska. Domažlický deník, roč. 3, 1996, 11. 10., č. 239, s. 16., Vogeltanz, J.: Akademický malíř Josef Douba. Domažlický deník, roč. 6, 1997, 07. 10., č. 235, s. 11.

Anotace: Žák pražské akademie. Podnikl studijní cesty do Itálie, Berlína, Drážďan a Mnichova. Od roku 1887 pravidelně zajížděl na Chodsko. Trvale na Chodsko přichází v roce 1907. Oženil se v Postřekově s dcerou řídícího Ondřeje Švejnara. Do Domažlic se přistěhoval v roce 1919. Muzeum Chodska vlastní několik jeho obrazů. Řada jeho prací vyšla na barevných pohlednicích, jiné byly otištěny v časopisech, včetně Zlaté Prahy. Douba psal také kritiky do obou domažlických týdeníků. Pozn.: Kalendárium osobností západních Čech na rok 1996 uvádí datum narození 16. května 1901, J. Vogeltanz pak 14. května a datum úmrtí 9. dubna 1929. - 95. výr. úmrtí

Felix, Jiří - ředitel pošt

- * 26. 04. 1868 - Lštění (okr. Domažlice)
- + 08. 08. 1944 - Rychnov nad Kněžnou (okr. Rychnov nad Kněžnou)

Místa působení: Rychnov nad Kněžnou

Literatura: Národní politika, 11. 8. 1944, s. 5., Národní politika, 13. 8. 1944, s. 3.

Anotace: Naroděn v obci Lštění na Domažlicku. Působil jako vrchní poštovní ředitel, přednosta telefonních ústředěn, organizátor poštovních úředníků, sokolský a rodopisný pracovník. Také se aktivně zajímal o dějiny své rodné obce. - 155. výr. narození

Fiala, Josef - malíř

- * 31. 07. 1882 - Praha (okr. Hlavní město Praha)
- + 11. 04. 1963 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha, Mnichov (Německo), Chodsko

Literatura: Kalendárium osobností západních Čech na rok 2002, s. 98. Plzeň: SVK, 2001., Životopisné údaje na internetových stránkách Ateliéru Fiala.

Anotace: Akademický malíř, absolvent pražské výtvarné akademie u profesora Hynaise a akademie v bavorském Mnichově. Tématem jeho tvorby byly zejména obrazy českého venkova, často zobrazoval venkovany při práci v lese či na poli a také děti. Na Chodsku studoval a maloval chodské kroje, většina jeho nejdůležitějších děl má ale vztah k Vysočině. Zemřel roku 1963 v Praze, pochován je v kolumbáriu Mikulášského chrámu.
- 60. výr. úmrtí

Frič, Tomáš - filolog

- * 19. 07. 1884 - Bezděkov (okr. Klatovy)
- + 26. 04. 1938 - Plzeň (okr. Plzeň-město)

Místa působení: Domažlice, Klatovy, Kolinec (okr. Klatovy), Plzeň

Literatura: Český učitel, 41, 1937/38, s. 420.

Anotace: Učil v Domažlicích, Klatovech, Kolinci a Plzni. Filolog, překladatel z latiny a řečtiny. Věnoval se lidové tradici a kulturnímu dědictví venkova. - 85. výr. úmrtí

Hejný, Miloslav - výtvarník

* 23. 10. 1925 - Praha (okr. Hlavní město Praha)
+ 19. 04. 2013 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice, Plzeň, Praha

Literatura: Brůhová, B.: Manželé Hejných vystavují v domažlické galerii. Domažlický deník, roč. 14, 2005, 01. 02., č. 26, s. 25, fot., Sika, V.: Galerie dostala královský dar. Domažlický deník, roč. 16, 2007, 22. 09., č. 246, s. 3, fot., Brůhová, B.: Výtvarník Miloslav Hejný vystavuje kresby v koloniálu. Plzeňský deník, roč. 21, 2012, 09. 03., č. 59, s. 8. obr., On-line katalog autorit Studijní a vědecké knihovny v Plzni, heslo Miloslav Hejný.

Anotace: Sochař, kreslíř a ilustrátor, člen Umělecké besedy. Ve válečných letech navštěvoval Střední grafickou školu v Praze a Školu umění ve Zlíně. Po skončení 2. světové války studoval sochařský ateliér na Akademii výtvarných umění v Praze (absolvoval roku 1950). Autorem části interiérové výzdoby pražského hotelu Intercontinental, pomníku horolezecké výpravy, která tragicky zahynula pod Huascaránem či rozměrných rytin pro velvyslanectví ČR v Dillí. V pozdním období se věnoval zejména kresbě. Závěr života prožil v Domažlicích, Galerii bratří Špillarů věnoval kolekci svých bronzových a hliníkových reliéfů. - 10. výr. úmrtí

Hlavsa, Jaromír Jan - malíř

* 30. 04. 1908 - Kdyně (okr. Domažlice)
+ 14. 01. 1973 - Plzeň (okr. Plzeň-město)

Místa působení: Domažlice, Liberec, Kdyně (okr. Domažlice), Praha, Prešov (Slovensko)

Literatura: Toman, P.: Nový slovník československých výtvarných umělců. 1, s. 342. P., R. Ryšavý 1947., Holý, J. P.: Výtvarník "Chodské" Šumavy. In: Z Chodského hradu. 1979, s. 40. Domažlice: MCH, 1979., Vachovec, V.: Vzpomínka na Jaromíra Hlavsu. Zpravodaj radnice Kdyně, 2000, č. 18, s. 9., Paroubková, J.: Tvůrci a sběratelé exlibris na Domažlicku. Domažlický zpravodaj, roč. 28, 2006, č. 4, s. 14.

Anotace: Umělecky se nejprve projevil ve svých verších: Kdyňské sloky, Sloky domova. Základní vedení v základech malování mu poskytl ve své prázdninové škole malíř Alois Kalvoda. Později byl žákem K. Špillara. Studoval na umělecko-průmyslové škole v Praze a o prázdninách chodil ve Kdyni malovat s Al. Moravcem. Učil na Státní grafické škole v Praze, na stavební průmyslovce v Liberci, krátce na gymnáziu v Liptovském Mikuláši. R. 1952 byl povolán do Prešova, kde založil Ústav výtvarné výchovy při Pedagogické fakultě. Kromě malby se věnoval i reklamní grafice, plakátové tvorbě i divadelním výpravám. Autor ex-libris. Knižní značky prováděl většinou leptem. V 70. letech pobýval ve Kdyni, kde se rád zúčastňoval mysliveckých honů. Pochován je na kdyňském hřbitově.

- 115. výr. narození

Hofmann, Jiří - řídící učitel

* 06. 05. 1812 - Milavče (okr. Domažlice)
+ 23. 04. 1893 - Kout na Šumavě (okr. Domažlice)

Místa působení: Kdyně, Stanětice, Loučim (vše okr. Domažlice)

Literatura: Holý, J. P.: Hofmann - kantor a osmačtyřicátník. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 23. 05., č. 119, s. 16.

Anotace: Ve své trilogii Paní komisarka, Osmačtyřicátníci a Lůsy zmiňuje J. Š. Baar postavu učitele a hudebníka J. Hofmanna. Narodil se jako syn milavečského sedláka, který také zastával úřad starosty. Po studiích v Blížejově a Domažlicích absolvoval německý a český učitelský kurs v Plzni a pražskou učitelskou přípravku. Po složení podučitelských zkoušek dostal místo ve Staněticích, později v Loučimi. V roce 1845 již působil jako učitel ve Kdyni, kde si získal uznání i jako hudebník. Roku 1872 byl jmenován řídícím učitelem. Za své vlastenecké chování v r. 1848 a v době Bachova absolutismu byl několikrát vyšetřován a trestán. S manželi Němcovými se spřátelil brzy po jejich příchodu do Domažlic a prostřednictvím nich pak navázali kontakt s Karlem Havlíčkem Borovským. Zemřel u své dcery v Koutě na Šumavě, pochován je na hřbitově ve Kdyni. - 130. výr. úmrtí

Hubáček, Josef, mjr. - příslušník čsl. zahraniční armády

* 17. 10. 1909 - Kdyně (okr. Domažlice)
+ 09. 04. 1988 - Kdyně (okr. Domažlice)

Místa působení: Kdyně (okr. Domažlice), Klatovy, Francie, Velká Británie

Literatura: Tichá, H.: Přes sedm tisíc hodin na nebesích. Domažlicko, roč. 5, 1995, 14. 09., č. 37, s. 3., 21. 09., č. 38, s. 3., Kalendárium osobností západních Čech na rok 1998, s. 33. Plzeň: SVK, 1997., Vorlíček, J.: Mistr světa v letecké akrobacii byl ze Kdyně. Domažlický deník, roč. 8, 1999, 23. 10., č. 248, s. 15., Polák, V.: Žil v oblacích. Zpravodaj radnice Kdyně, 1999, č. 17, s. 9., Laštovka, V.: Josef Hubáček. Letci RAF z Domažlicka proti nacismu 1939-1945, s. 13-19. Domažlice: Nakladatelství Českého lesa, 2005., Internetová encyklopedie Wikipedia, heslo Josef Hubáček., Švec, D.: Josef Hubáček - letecký akrobat. Plzeňský deník, 2016, 03. 02., č. 28, s. 8, fot., Švec, D.: Za křídly...: válečné osudy letců z Plzeňského kraje bojujících v RAF. Daniel Švec vlastním nákladem, 2022, s. 248-254.

Anotace: Vyučil se ve kdyňských přádelnách, po základní vojenské službě nastoupil v roce 1930 do vojenské školy pro stíhací letce v Chebu. Spolu s Františkem Novákem a Petrem Širokým vytvořili Velkou trojku, krácející ve třicátých letech od jednoho mezinárodního úspěchu k druhému. Závodní kariéra vyvrcholila získáním titulu mistra světa v akrobatickém létání. V roce 1936 se zúčastnil olympiády v Berlíně, skupinovou akrobacii předváděl v Rusku a Rumunsku. V roce 1938 odešel do civilu a pracoval jako pilot dopravních letadel. V té době se seznámil se svou ženou, která byla letuškou. Po německé okupaci byli čeští letci z dopravních letadel staženi pro nespolehlivost. V té době organizoval Novák odchody českých pilotů do zahraničí. Tak se i J. Hubáček dostal přes Polsko do Francie a posléze do Anglie. Bojoval proti Němcům a několik jich sestřelil, i on byl ale sestřelen a zraněn. Kromě bojových akcí dopravoval letadla z Ameriky do Anglie, v dubnu roku 1942 se tak stal prvním čsl. letcem, který přeletěl Atlantský oceán. Mezi jeho zvláštními úkoly

zmiňme například dopravu materiálu a osob na Jaltskou konferenci, přepravoval i manželku britského ministerského předsedy Winstona Churchilla. Po skončení 2. světové války působil u našeho vojenského letectva jako důstojník z povolání, po nástupu komunistů k moci však musel odejít. Dokonce měl i zakázán pobyt na území Prahy. Živil se nejprve jako závozník, posléze pracoval coby účetní. Pádu komunistického režimu se již nedožil, zemřel ve Kdyni v dubnu 1988. V polovině října roku 2006 mu byl v rodném městě odhalen pomník, jehož autorem je klatovský sochař Václav Fiala. - 35. výr. úmrtí

Hupner, Karel Rudolf - publicista

* 31. 10. 1858 - Vimperk (okr. Prachatice)
+ 12. 04. 1888 - Klatovy (okr. Klatovy)

Místa působení: Klatovy, Kdyně (okr. Domažlice), Plzeň

Literatura: Urban, J.: Předčasně zaniklý talent. Klatovský deník, roč. 6, 1997, 14. 05., č. 111, s. 15., Kalendárium osobností západních Čech na rok 1998, s. 3. Plzeň: SVK, 1997., Kalendárium osobností západních Čech na rok 2003, s. 69. Plzeň: SVK, 2002.

Anotace: Absolvent klatovského gymnázia, po právnických studiích zaměstnán v Nové Kdyni, Plzni a Klatovech. V letech 1880 až 1882 publikoval verše a články v Šumavanu. Také psal povídky, a to jak historické, tak i humorného rázu. Autor odborných studií a kritik děl Jaroslava Vrchlického, Rudolfa Mayera nebo Vítězslava Háška. Zemřel předčasně - ve věku nedožitých 30 let podlehl tuberkulóze. - 135. výr. úmrtí

Ježková, Anna - ředitelka hudební školy

* 26. 01. 1917 - Staňkov (okr. Domažlice)
+ 21. 04. 2008 - Staňkov (okr. Domažlice)

Místa působení: Horšovský Týn, Staňkov, Kdyně (vše okr. Domažlice) Holýšov (dříve okr. Domažlice, nyní okr. Plzeň-jih), Domažlice, Klatovy

Literatura: Holý, J. P.: První ředitelka - paní Anna Ježková-Holubová. Zpravodaj města Horšovský Týn, 2001, č. 1, s. 5., Holý, J. P.: Za první ředitelkou hudební školy v Horšovském Týně. Domažlický deník, roč. 14, 2008, 03. 05., č. 129, s. 8., Holý, J. P.: Vděčné vzpomínání za paní ředitelkou. Zpravodaj města Horšovský Týn, 2008, č. 6, s. 12.

Anotace: Ředitelka první hudební školy v Horšovském Týně v letech 1950-1954. Absolvovala plzeňskou obchodní školu a Městskou hudební školu Bedřicha Smetany. Zřídila si vlastní hudební školu ve Staňkově, umělecky činná byla i v Domažlicích, Kdyni, Holýšově a Klatovech. - 15. výr. úmrtí

Kapic, Josef - funkcionář TJ Jiskra Domažlice

* 09. 04. 1913 - Díly (okr. Domažlice)
+ 29. 06. 1980 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Horšovský Týn, Klenčí pod Čerchovem (vše okr. Domažlice), Domažlice
Literatura: Holý, J. P.: Profesor Kapic se zasloužil o chodskou turistiku. Domažlický deník, roč. 12, 2003, 13. 10., č. 240, s. 12., Hana, O.: Doplňky Kalendária 2005., Matriční záznam o narození na internetových stránkách projektu Porta fontium.

Anotace: Po působení na školách v Klenčí a Horšovském Týně nastoupil v roce 1958 na domažlickou "dvanáctiletku". Zde vyučoval až do roku 1976, kdy odešel do důchodu. Kromě pedagogické činnosti se také věnoval regionální turistice - řadu let působil jako předseda okresního odboru turistiky TJ Jiskra Domažlice. Také pořádal přednášky o Chodsku a publikoval odborné články v místním tisku. - 110. výr. narození

Kebrle, Vojtěch - filolog

* 20. 04. 1859 - Komárov (okr. Beroun)
+ 28. 04. 1948 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Holý, J. P.: Znalec domažlického nářečí. Zpravodaj AS, roč. 16, 1989, č. 5, s. 3., Holý, J. P.: Letošní významná jubilea..., Domažlický deník, roč. 7, 1998, 20. 11., č. 272, s. 16.

Anotace: Středoškolský profesor, filolog a autor spisů z české jazykovědy. Na domažlickém gymnáziu učil v letech 1890 až 1914, znám také jako znalec chodského nářečí. V Domažlicích se oženil a je zde i pochován. - 75. výr. úmrtí

Klíma, Ladislav - filozof

* 22. 08. 1878 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 19. 04. 1928 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha

Literatura: Lexikon české literatury. Díl 2/2, s. 723. P., Academia 1993., Paroubek, J.: Český filozof L. Klíma. Domažlické noviny, roč. 2, 1993, č. 16, s. 4., Holý, J. P.: Filozof Ladislav Klíma. Domažlický deník, roč. 12, 2003, 24. 04., č. 96, s. 18., Nikl, I.: Domažlický filozof Ladislav Klíma. Domažlický deník, roč. 19, 2010, 20. 04., č. 92, s. 10., Internetová encyklopedie Wikipedia, heslo Ladislav Klíma.

Anotace: Syn advokátního úředníka v Domažlicích. Matka pocházela z kožešnického a sládkovského rodu Burešů. Rodina žila v domě na náměstí č. 143, kde se narodila roku 1884 i jeho sestra Anděla. Zemřela v roce 1895. Téhož roku byl Klíma vyloučený z domažlického gymnázia za urážku panujícího rodu. Pokračoval ve studiu v Záhřebu, odešel i odtamtud a poté žil jako soukromník z dědictví, drobných honorářů, darů přátel (O. Březiny) a příležitostných zaměstnání (strojník u lokomotivy, hlídač továrny). Přátelil se s malířem Janem Paroubkem a novinářem a básníkem Karlem Prachem. Silné kouření a alkoholismus mu podlomily zdraví. Zemřel na tuberkulózu, pochován je v Praze na Malvazinkách. Tabuizovaný filozof a spisovatel nastolil ve své tvorbě otázku vztahu člověka k bytí, smrti, otázku smyslu individuální existence. Z evropských filozofů se nechal nejvíce inspirovat Schopenhauerem a Nietzsem, z českých myslitelů si vážil Otokara Březiny.

- 95. výr. úmrtí

Klug, Martin - strojní zámečnick

* 21. 05. 1897 - Draženov (okr. Domažlice)
+ 18. 04. 1943 - Klatovy (okr. Klatovy)

Místa působení: Domažlicko

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Matriční záznam o narození na internetových stránkách projektu Porta fontium., Internetová databáze Evidence válečných hrobů na stránkách Ministerstva obrany ČR.

Anotace: Narozen v Draženově u Domažlic, v domě čp. 50. Syn Josefa Kluga, místního cestáře a Marie Benešové. Pracoval jako strojní zámečnick. Zatčen 4. dubna 1943, umučen na oddělení gestapa v Klatovech o dva týdny později. - 80. výr. úmrtí

Kuba, Ludvík - malíř

* 16. 04. 1863 - Poděbrady (okr. Nymburk)
+ 30. 11. 1956 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Kdyně, Postřekov, Luženice, Zahořany (vše okr. Domažlice), Chodsko, Praha

Literatura: Svačina, R.: Národní umělec Ludvík Kuba. Domažlické noviny, roč. 2, 1993, 03. 09., č. 35, s. 4., Ottův slovník naučný. 15, s. 316. P., J. Otto 1990., Kuba, L.: Lidové písně z Chodska. P., Ústav pro etnografii a folkloristiku, 1995. 529 s., Karlíková, L.: L. Kuba-sběratel lidových písní. Domažlický deník, roč. 8, 1999, 18. 10., č. 243, s. 28., Holý, J. P.: Z mých vzpomínek na Mistra Ludvíka Kubu. Domažlický deník, roč. 22, 2013, 29. 04., č. 100, s. 12, fot.

Anotace: Vystudoval varhanickou školu v Praze, učitelský ústav v Kutné Hoře a malířskou akademii. Roku 1893 byl vyzván prof. Otakarem Hostinským, aby pro Národopisnou výstavu provedl na Domažlicku sběr lidových písní a hudby. Na Chodsko přijel 6. května. Z návštěvy přítele ve Kdyni výtěžil 25 zápisů lidových písní a navíc tu získal zápisky Josefa Pelnáře, zv. Mydláka, hroudka a tkalce z Luženic. Za svého pobytu se seznámil i s hroudkem Josefem Hančlem ze Zahořan. Kubovy unikátní partitury chodské lidové muziky jsou jedním ze základních pramenů pro celkové poznání české lidové hudby. - 160. výr. narození

Langenberger, Alois - sochař

* 17. 04. 1898 - Pozorka (nyní městská část Dubí, okr. Teplice)
+ 26. 02. 1962 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Toman, P.: Nový slovník československých výtvarných umělců. L-Ž, s. 8. P., Rudolf Ryšavý 1950., Holý, J. P.: Sochař Alois Langenberger. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 23. 02., č. 46, s. 18., Tvůrce pamětní desky prof. Procházky. In: Hudební Domažlice 1957. Domažlice: Městský národní výbor, 1957, s. 3.

Anotace: Pocházel z Teplicka. Žák odborné keramické školy v Teplicích-Šanově. Sochař v Praze, činný hlavně v Domažlicích, kde žil. Kromě drobnějších plastik je autorem podobizen spisovatele J. F. Hrušky (bronz v městské galerii v Plzni), J. Vrby (bronz), J. Jindřicha (mramor), pamětní desky s reliéfem K. M. Čapka Choda, busty literárního kritika Arne Nováka, chodského dudáka Jana Kobese a dalších. Autor pomníku starosty Petra Hany, který byl odhalen 16. dubna 1933 v Hanově parku. - 125. výr. narození

Löwenthalová, Hermína - soukromnice

* 19. 04. 1878 - Poleň (okr. Klatovy)
+ Osvětim (Polsko)

Místa působení: Domažlice, Terezín (okr. Litoměřice), Osvětim (Polsko)

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Internetové stránky projektu Holocaust.cz, heslo Hermína Löwenthalová.

Anotace: Soukromnice podnikající v Domažlicích. Dne 30. listopadu 1942 odtransportována z Klatov do ghetta v Terezíně, odtud pak 20. ledna 1943 přesunuta do nacistického vyhlazovacího tábora Osvětim. Zde zahynula, pravděpodobně v plynové komoře tábora.
- 145. výr. narození

Návštěva českého krále Jana Lucemburského v Domažlicích (Domažlice, duben 1318)

- duben 1318 - Domažlice (okr. Domažlice)

Literatura: Národní výbory, roč. 39, 1990, č. 41, s. 19., Kumpera, J.: Osobnosti a západní Čechy. I. díl. Plzeň, Ševčík 2005, s. 86.

Anotace: V Domažlicích se na Velikonoce roku 1318 konal za účasti českého krále Jana Lucemburského památný domažlický sjezd. Na něm byl úmluvami s odbojnými českými pány ujednáán tzv. Domažlický mír, který šlechtě poskytoval značnou nezávislost i spoluúčast na vládě. Panstvu byla tímto de facto svěřena správa země. - 705. výr. události

Obentraut, Maxmilian - krajský hejtman

* 12. 10. 1795 - Kdyně (okr. Domažlice)

+ 15. 04. 1883 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Tannaberg u Všerub (zaniklá vesnice, okr. Domažlice), Praha, Jičín

Literatura: Holý, J. P.: Tajemství původu rytíře Maxmiliána z Obentreutu. Domažlický deník, roč. 2, 1995, 19. 12, č. 296, s. 12., Holý, J. P.: Záhadná osobnost rytíře Maxmiliána z Obentrautu. Zpravodaj města Horšovský Týn, 2005, č. 3, s. 16, č. 5, s. 11., Šlajer, R.: Tajemný příběh rytíře Maxmiliána. Kdyňsko, roč. 5, 2009, č. 1, s. 8.

Anotace: Zřejmě syn hraběnky Anny Marie Stadionové. O vysvětlení jeho původu se zajímali J. Š. Baar i J. Vrba. Autor právnické literatury. Narodil se v přístěnku za šenkovnou v hospodě U Ublakerů (dnes pohostinství U Černého orla) a ihned po porodu byl svěřen do péče místních duchovních. Zkoušky z hlavní školy vykonal v červenci 1808 v Domažlicích, poté se stal řádným studentem piaristického gymnázia v Plzni. Prázdniny trávil nejčastěji na sv. Anně - Tannaberku u Všerub a v nedaleké farní obci Červené Dřevo (Rothenbaum). Po ukončení studií se stal praktikantem u krajského soudu v Mladé Boleslavi a pak byl pravidelně povyšován. Nějakou dobu pracoval také u státní správy ve Vídni. V revolučním roce 1848 se stal guberniálním sekretářem v Praze a na konci roku 1849 byl jmenován krajským hejtmanem v Jičíně. Stal se nositelem několika významných vyznamenání, z nichž nejvyšším byl "Leopoldův řád" udělený mu 22. října 1855 u příležitosti jeho šedesátin. V roce 1866 odešel do důchodu. On i jeho rodina jsou pohřbeni na hřbitově v lázních Teplice v rodinné hrobce. Autor publikace Samospráva obce v království českém (Praktické navedení pro pány představené, radní a výbory obecné). - 140. výr. úmrtí

Odhalení pomníku starosty města Petra Hany (Domažlice, 16. 04. 1933)

- 16. 04. 1933 - Domažlice (okr. Domažlice)

Literatura: Hana, O.: Pomník starosty Petra Hany. Dom. deník, 7, 1998, 5. 5., č. 104, s. 13., Hana, O.: Pomník starosty Domažlic Petra Hany. Dom. deník, 12, 2003, 10. 5., č. 108, s. 18.

Anotace: Na Boží hod velikonoční dne 16. dubna 1933 dopoledne došlo v Hanově parku k slavnostnímu odhalení pomníku s bronzovou bustou Petra Hany, jejímž tvůrcem byl akademický sochař Alois Langenberger. Text pamětní listiny, která byla přečtena a poté vložena do základu pomníku napsal PhDr. Miroslav Halík a na pergamen jej umělecky přepsal profesor Jan Trefný. Slavnostní projev přednesl starosta města prof. Václav Pavlík. Slavnost zahájil mužský sbor pěveckého spolku Čerchovan. - 90. výr. události

Pícha, Tomáš P., Msgre. - biskupský notář

* 19. 12. 1853 - Nový Bezděkov u Kamenice
+ 24. 04. 1938 - Mrákov (okr. Domažlice)

Místa působení: Mrákov (okr. Domažlice), Libkova Voda (okr. Pelhřimov)

Literatura: Lidové listy, 1938, 30. 04., s. 3 a 03. 06., s. 6., Hana, O.: Doplnující údaje ke Kalendáriu 1998., Kronika obce Mrákova 1914-1939 na internetových stránkách projektu Porta fontium, s. 173.

Anotace: Biskupský notář a farář působící v Libkově Vodě a v Mrákově. Původně studoval přírodní vědy, ale z finančních důvodů studia opustil a vstoupil do kněžského semináře. Přírodověda však zůstala jeho zálibou až do smrti. Také psal teologické stati do časopisů Budivoj, Ohlas od Nežárky, Čech, Vlast a dalších. Pohřben na mrákovském hřbitově.

- 85. výr. úmrtí

Procházka, Jan - odbojář

* 12. 12. 1914 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 21. 04. 1943 - Berlín-Plötzensee (Německo)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Život za pravdu, s. 167. Domažlice, 1949., Hana, O.: Čestní občané města Domažlic. Domažlický deník, roč. 7, 1998, 25. 11., č. 276, s. 14., Vorlíček, J.: Jan Procházka by se dožil pětáosmdesáti let. Domažlický deník, roč. 8, 1999, 15. 12., č. 292, s. 17., Hana, O.: Pamětní deska na Husově domě. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 26. 04., č. 98, s. 16., Internetová databáze Evidence válečných hrobů na stránkách Ministerstva obrany ČR.

Anotace: Jeden z prvních účastníků odboje na Chodsku, člen odbojové organizace Obrana národa, v jejímž čele v Domažlicích stál spolu s O. Bartoškem a A. Žlábkem. Příslušníci organizace rozvíjeli zpravodajskou činnost, zajišťovali zbraně a traskaviny, organizovali odchod bývalých vojáků a civilistů do zahraničí. Po zatčení O. Bartoška v březnu 1940 byl v Praze zatčen i A. Žlábek. Dne 16. března 1940 byl Jan Procházka zavolán na vládní policii v Domažlicích a odtud jej odvezlo gestapo do Klatov. Václav Waldheger, další člen zapojený do odboje, poté spáchal sebevraždu. Jan Procházka byl popraven spolu s A. Žlábkem v Berlíně. Český evangelický sbor nechal na Husově domě instalovat pamětní desku se jmény J. Procházky, A. Žlábka a L. Vojtěcha. Dne 27. května 1965 byl Jan Procházka jmenován in memoriam čestným občanem města Domažlic. - 80. výr. úmrtí

Procházka, Karel - houslista

* 08. 04. 1878 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 16. 12. 1947 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Praha

Literatura: Kunc, K.: Kdy zemřeli? 1937-1962, s. 217. P., SK ČSR 1962., Práce, 19. 12. 1947, s. 4., Svobodné slovo 18. 02. 1948, s. 2., Špelda, A.: Hudební místopis Domažlicka, s. 18. Plzeň: KKS, 1977., Nové Domažlicko, roč. 9, 1978, č. 14, s. 3., Kaucká, J.: Karel Procházka a Ševčíkovo-Lhotského kvarteto. Domažlický zpravodaj, roč. 22, 2000, č. 3, s. 6, 13, fot.

Anotace: Narodil se ve Vodní ulici č. 30. Starší bratr Jana Procházky. Na housle se začal učit v osmi letech u domažlického ředitele kůru Antonína Topinky. Roku 1894 vstoupil na pražskou konzervatoř do houslové třídy Otokara Ševčíka. Zde se seznámil a spřátelil s Bohuslavem Lhotským a Karlem Moravcem, se kterými ho pak pojily umělecké cíle dalších třicet let. Po absolvování konzervatoře nastoupil spolu s Lhotským, Moravcem a Bedřichem Váškou do orchestru opery ve Lvově. Z Váškovy iniciativy vytvořili smyčcové kvarteto, které se poprvé představilo veřejnosti roku 1901. V srpnu téhož roku vstoupili do Varšavské filharmonie, v jejímž rámci vytvořili České kvarteto. V Čechách se uvedli prvními koncerty v Domažlicích (1902), v Praze a na České Kubici, roku 1904 vystoupili na koncertním podiu v Mnichově. V roce 1905 vystoupili Ševčíkovci z Varšavské filharmonie a vytvořili samostatné profesionální kvarteto. Přijali jméno učitele prof. Ševčíka. Roku 1930 po smrti Bohuslava Lhotského kvarteto zaniklo a jeho zbývající členové se stali profesory státní konzervatoře. V roce 1957 byla K. Procházkovi na jeho rodném domě odhalena pamětní deska od sochaře A. Langenbergera. - 145. výr. narození

Sedláček, Václav Čeněk P. - převor

* 05. 04. 1918 - Měchnov (okr. Benešov)
+ 21. 03. 1999 - Zwiesel (Německo)

Místa působení: Domažlice, Langdorf (Německo), Zwiesel (Německo)

Literatura: Padesát let kněžství. Domažlicko, 3, 1993, 17. 6., č. 24, s. 2., Hana, O.: Zemřel bývalý převor domažlického kláštera. Dom. deník, 8, 1999, 7. 4., č. 81, s. 12.

Anotace: Pocházel z početné rodiny. Jako desetiletý byl přijat do chlapeckého konviktu sv. Tomáše v Praze. Po maturitě na gymnáziu vstoupil v roce 1938 do noviciátu augustiniánského řádu a po teologických studiích byl 30. května 1943 vysvěcen na kněze. Po krátké době přišel do Domažlic, kde byl jako novokněz ustaven v augustiniánském klášteře. V roce 1945 převzal vedení kláštera a byl jmenován převorem. Dne 20. ledna 1949 uprchl před komunisty do Západního Německa. V r. 1959 převzal duchovní správu v obci Langdorf, kde působil jako duchovní 24 let. Zde chtěl být i pochován a nechal si zde vytesat pomník se svým jménem. Stáří prožil v augustiniánském konventu ve Zwieselu. Domažlice a jeho klášter navštívil 9. ledna 1990 a od té doby se často vracel a podílel se na obnově kláštera. Dne 6. června 1993 oslavil v kostele v Domažlicích 50. výročí svého kněžství.
- 105. výr. narození

Semrád, Stanislav, Ing. arch. - architekt

* 29. 10. 1906 - Petrovice (okr. Hradec Králové)
+ 03. 04. 1983

Místa působení: Praha

Literatura: Toman, P.: Nový slovník československých výtvarných umělců. 2, s. 411. P., R. Ryšavý 1950., Internetové stránky Archivu výtvarného umění, heslo Stanislav Semrád.

Anotace: Projektant působící zejména v Praze-Vokovicích. Absolvent Vysoké školy architektury a pozemního stavitelství v Praze. Na Vysokém učení technickém v Paříži studoval u architekta Augusta Perreta. Účastnil se architektonických soutěží na budovy škol nebo spořitelů či soutěže na stavbu sokolovny v Domažlicích. - 40. výr. úmrtí

Skala, Jan - hodinář

* 27. 04. 1918 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 09. 03. 2005 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Špelda, A.: Hudební místopis Domažlicka, s. 38. Plzeň: KKS, 1977., (vor): Jeho život je vyplněn koncertní hudbou. Domažlicko, roč. 3, 1993, č. 16, s. 3., Cibulka, V.: Vzácné jubileum. Domažlické noviny, roč. 2, 1993, 16. 04., č. 15, s. 5., Holý, J. P.: Život ve znamení hudby. Domažlický zpravodaj, roč. 20, 1993, č. 4, s. 2., Peroutka, Z.: Dnes se J. Skala dožívá osmdesáti let. Domažlický deník, roč. 7, 1998, 27. 04., č. 98, s. 10., Bylo mu osmdesát let. Domažlicko, roč. 8, 1998, 29. 04., č. 17, s. 3., Odvodyová, P.: Koncertní duše Jan Skala. Domažlický deník, roč. 8, 1999, 18. 12., č. 295, s. 14., Odvodyová, P.: Domažličan Jan Skala oslavil životní jubileum. Domažlický deník, roč. 12, 2003, 02. 05., č. 102, s. 17., Peroutka, Z.: Poděkování panu Skalovi. Domažlický zpravodaj, roč. 25, 2003, č. 6, s. 13., Šťastná, D.: Na svém kontě má téměř 400 koncertů. Domažlický deník, roč. 12, 2003, 15. 09., č. 216, s. 10., (red): Odešel Jan Skala. Domažlicko, roč. 15, 2005, 16. 03., č. 11, s. 4., Jindřich, K., Gabrielová, M.: Rozloučení s panem Skalou. Domažlický zpravodaj, roč. 27, 2005, č. 4, s. 3., Fotografický archiv Lukáše Vorlíčka.

Anotace: Narodil se manželům Aloisovi a Josefě Skalovým na Hořejším Předměstí ve starobylém domě "U Hubáciů". Tři generace Skalů byly hodináři a zlatníci a ani Jan neporušil tradici a stal se hodinářem. V houslové hře se učil u Jana Procházky a sedm let potom hrál ve známém tanečním orchestru Josefa Solfronka. Současně působil v orchestru, který vystupoval spolu s Čerchovanem. Po založení hudební školy hrál v oktetu této školy po celou dobu, kdy byl jejím ředitelem Jaromír Jindřich. Působil také v učitelském sboru, řízeném Bohumírem Hachem. Byl i členem amatérského kvarteta, které na veřejnosti vystupovalo jen příležitostně, naposledy na pohřbu Jindřicha Jindřicha. V Čerchovanu zpíval od roku 1935. V roce 1956 vznikl v Domažlicích z popudu Evžena Lišky Kruh přátel dobrého umění s předsedou Jaromírem Jindřichem v čele. Jan Skala se stal členem výboru. Činnost KPDU byla v roce 1958 zastavena. V roce 1979 vznikala z iniciativy Pragokonzertu v republice řada kruhů přátel hudby. V tom domažlickém působil Jan Skala jako jednatel. Manžel J. Skalové. Aktivista MKS pro oblast hudebního života, organizátor hudebního života. Autor novinových článků z oblasti hudebního života v Domažlicích. - 105. výr. narození

Sucharda, Josef, pplk. - odbojář

* 18. 04. 1883 - Řeheč (okr. Jičín)

+ 19. 01. 1963 - Prachatice (okr. Prachatice)

Místa působení: Stod (okr. Plzeň-jih), Domažlice, Prachatice

Literatura: Petrašovský, A.: Generál partyzánů žil v Domažlicích. Nové Domažlicko, roč. 2, 2008, 14. 05., č. 20, s. 13.

Anotace: Narodil se 18. dubna 1883 v Řehči u Jičína, jako třetí z deseti dětí. Po otci zdědil vášeň pro zbraně a střelectví. Po vychození jičínské reálky si zvolil vojenskou kariéru. Na frontách 1. světové války prožil 38 měsíců a byl třikrát raněn. Později se oženil s Marií Schellerovou a měl s ní dvě děti. Vedle vojenských povinností se zabýval i sportovní střelbou. Zúčastnil se olympijských her v Antverpách a v Paříži. Při jarní mobilizaci se stal velitelem pluku ve Stodě, se kterým prožil ústup z obranných opevnění. Po rozpuštění stodského pluku byl Sucharda přidělen jako člen delimitační komise a styčný důstojník na Šumavu, kde na vimperském a prachatickém úseku vytyčoval novou hranici československého státu. V listopadu 1938 byl povolán na Chodsko, kde měly do zabraného území patřit ryze české obce - Postřekov, Díly, Klencí, Chodov, Trhanov a Pec. Velkým diplomatickým úsilím se mu podařilo zachránit alespoň Hrádek se sochou Koziny. Ještě před příjezdem wehrmachtu doporučil domažlické posádce odvezení sochy J. Š. Baara z Výhledů do Chodského hradu, kde byla po celou dobu války ukryta. Sucharda ji tím zachránil, neboť žulový podstavec byl Němci rozmetán dynamitem. Brzy po těchto událostech se zapojuje do domažlického odboje a obstarává styk Žlábkovy ilegální skupiny "Bratrské dílo" s ostatními organizacemi. Počátkem roku 1940 je však skupina prozrazena a pozatýkána. Dne 23. března je zatčen i Sucharda a deportován do Regensburgu. Brzy poté je převezen do koncentračního tábora Flossenbürg, odkud si jej odvezlo gestapo. Byl vyšetřován pro držení zbraní a z tohoto důvodu byl také vězněn v Klatovech. Přes Pankrác a Drážďany se nakonec dostal do koncentračního tábora v Budyšině. Odtud se vrátil 10. září 1942 v zuboženém stavu. V letech 1943-45 se podílel na organizování odboje v okolí Vodňan, Bavorova a Husince. Stál u zrodu partyzánské skupiny Šumava II, jíž se stal velitelem. V květnu 1945 vyjednával Sucharda jako generál partyzánů s nacisty, když se snažil zamezit zbytečným ztrátám na lidských životech. Byl však zajat a 6. května odsouzen k trestu smrti zastřelením. Blízkost amerických jednotek mu však zachránila život. V závěru války se podílel se svou partyzánskou skupinou na obsazení Prachatic a 11. května 1945 se stal v tomto městě předsedou Okresního národního výboru. Tuto funkci zastával do listopadu 1945. Při odchodu do zálohy byl povýšen na plukovníka a jmenován čestným občanem rodné obce Řeheč. Zemřel 19. ledna 1963 v Prachaticích. - 140. výr. narození

Šimková, Eliška - etnografka

* 16. 04. 1898 - Trhanov (okr. Domažlice)
+ 04. 01. 1988 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Holý, J. P.: Před deseti lety odešla učitelka... Domažlický deník, roč. 7, 1998, 21. 04., č. 93, s. 14., Holý, J. P.: Eliška Šimková byla znalkyní Chodska. Domažlický deník, roč. 12, 2003, 19. 02., č. 42, s. 12.

Anotace: Narodila se jako nejstarší dítě učitele Václava Masopusta. Znalkyně chodských tradic a hmotné lidové kultury. Zabývala se tvorbou kraslic, pořídila rodopisné tabulky svého rodu, zabývala se národopisným bádáním. Byla znalkyní chodského kroje, výšivek, nábytku. Shromáždila vzory a typické prvky chodského ornamentu zvláště v Trhanově a Újezdě, odkud pocházela její matka. Zúčastňovala se národopisných výstav, kde získávala různá ocenění. Je autorkou odborných článků, spolupracovala s různými badateli. Zemřela u dcery v Praze, pochována je na trhanovském hřbitově. - 125. *výr. narození*

Šturm, Václav - teolog

* 04. 04. 1533 - Horšovský Týn (okr. Domažlice)
+ 27. 06. 1601 - Olomouc (okr. Olomouc)

Místa působení: Praha

Literatura: Holý, J. P.: Přívětivý jezuita. Zpravodaj města Horšovský Týn, 1991, srpen-září., Holý, J. P.: Významný humanista, který pocházel z Horšovského Týna. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 25. 06., č. 147, s. 26., Kalendárium osobností západních Čech na rok 2001, s. 77. Plzeň: SVK, 2000., Holý, J. P.: Významný humanista z Horšovského Týna. Zpravodaj města Horšovský Týn, 2001, č. 7, s. 5., Gryc, S., Kuneš, V., Thomayer, L.: Žili v Horšovském Týně, s. 16. Město Horšovský Týn, 2002.

Anotace: Zpočátku navštěvoval vikariátní školu v Horšovském Týně, poté byl v roce 1555 vyslán z Prahy na studia do Říma jako jeden z dvanácti českých mládenců vybraných Ferdinandem I. Zde absolvoval a byl přijat samotným zakladatelem jezuitského řádu Ignácem z Loyoly do řehole. Po návratu do Prahy roku 1558 se stal uznávaným teologem-polemikem a oblíbeným kazatelem. Kázání psal nejprve latinsky a teprve pak je překládal do rodného jazyka. Napsal řadu promyšlených polemik proti Jednotě bratrské. Byl rektorem semináře v pražském Klementinu a od roku 1565 doktorem svatých písem. Napsal Srovnání víry a učení bratří starších (1582), podal kritiku na nový bratrský kancionál (1587-1588). V roce 1575 vypracoval společně s Hostounským pro císaře Maxmiliána spis proti České konfesi. V boji proti Jednotě bratrské se proslavil letákem "Šest důvodů pěkných a krátkých, kterýmiž se důvodně prokazuje, že jednota bratří boleslavských z Boha není a že žádný v ní spasen být nemůže." Jezuitskou nesnášenlivost vůči nekatolíkům ve svých teologických spisech zakrýval strojenou laskavostí a někdy i zdánlivou pochvalou. Přes toto pokrytectví jsou jeho české spisy významným literárním pramenem. Sám Josef Dobrovský označil jeho bibliografické zprávy za "velmi přesné a správné". Pozn.: Žili v Horšovském Týně uvádí jako datum úmrtí 27. dubna 1601. - 490. *výr. narození*

Tobiáš, Jaroslav, Mgr. - ředitel gymnázia

* 21. 04. 1943 - Bystřice (okr. Jičín)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Holý, J. P.: Pětašedesátiny v aktivitě. Domažlický deník, 21. 5. 2008, č. 118, s. 6., Písemné sdělení Mgr. Jaroslava Tobiáše.

Anotace: Narozen v Bystřici u Jičína, v Jičíně v roce 1962 maturuje. Absolvent Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy v Praze (1967). Dráhu učitele ve školských zařízeních započal na obchodní škole v Hradci Králové, následně působil nějakou dobu v Mariánských Lázních a Kašperských Horách. Na domažlické Gymnázium J. Š. Baara přichází jako pedagog roku 1972. Po svém nástupu zde zakládá chovatelské zařízení, novou chemickou laboratoř, aktivně se jako okresní konzervátor angažuje v ochraně přírody. V roce 1990 je na základě konkurzu vybrán do funkce ředitele školy a zahajuje postupnou rekonstrukci školních budov. Na zmiňovaném vedoucím postu působí až do roku 2005. Za svou činnost ve školství obdržel několik čestných uznání. Bydlí v Klenčí pod Čerchovem.

- 80. výr. narození

Tulačka, Ota - odbojář

* 09. 04. 1913 - Kdyně (okr. Domažlice)

+ 31. 05. 1991 - Plzeň (okr. Plzeň-město)

Místa působení: Kdyně (okr. Domažlice), Kdyňsko, Praha-Pankrác, Valdice (okr. Jičín), Leopoldov (Slovensko), Mírov (okr. Šumperk)

Literatura: Jandečková, V.: Ota Tulačka a tajné akce zaměstnanců amerického velvyslanectví v Praze 1948-1949. Dostupné online na webu Ústavu pro studium totalitních režimů., Tikal, O.: Třetí odboj na Domažlicku, s. 149-155. Domažlice: Okresní úřad v Domažlicích, 2002., On-line databáze autorit Národní knihovny ČR, heslo Ota Tulačka.

Anotace: Absolvent Obchodní akademie v Plzni, od roku 1932 pracoval v Kdyňských přádelnách na pozici kancelářského úředníka. Po komunistickém převratu v únoru 1948 se zapojil do ilegální činnosti - byl vedoucí osobou skupiny, která vyvíjela v Praze a na Kdyňsku rozsáhlé protistátní aktivity (spolupráce s agenty napojenými na americké velvyslanectví a převádění osob pronásledovaných režimem přes státní hranice). V září roku 1949 zatčen, odsouzen nejprve na doživotí, později trest snížen na 25 let. Propuštěn na základě prezidentské amnestie v roce 1964, rehabilitován Městským soudem v Praze roku 1991. Pozn.: Podle publikace Třetí odboj na Domažlicku zemřel dne 31. května 1991 v Plzni.

- 110. výr. narození

Vaněk, Jiří - tenista

* 24. 04. 1978 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Praha

Literatura: Jaroch, J.: Jak na Plíškovou? Hlavně pozitivně a s humorem. Sport, 2016, 29. 09., č. 228, s. 22, fot., Internetová encyklopedie Wikipedia, heslo Jiří Vaněk (tenista).

Anotace: Někdejší český profesionální tenista, aktivní kariéru na okruhu Asociace tenisových profesionálů (ATP) zahájil roku 1995. Nejvýše byl ve dvouhrách postaven na 74. místě žebříčku ATP, ve čtyřhře pak na 96. místě. Účastník letních olympijských her v Pekingu v roce 2008. Od června 2014 působil jako trenér české tenistky Karolíny Plíškové, následně trénuje Petru Kvitovou. - 45. výr. narození

Veřtát, František Damas P. - administrátor

* 24. 11. 1918 - Tábor-Měšice (okr. Tábor)

+ 08. 04. 1993 - Tábor (okr. Tábor)

Místa působení: Horšovský Týn, Milavče, Štítary (vše okr. Domažlice), Domažlice, Tábor

Literatura: Domažlicko, roč. 3, 1993, č. 16, s. 2., Hana, O.: Vikariát Domažlice, s. 2. Strojopis., Petrašovský, A.: Kostelní zdi vyprávějí, s. 56-57. Radonice: Domažlický dějepis, z.s., 2019.

Anotace: Ordinován 5. července 1944 v Brně, na začátku 50. let internován komunisty v rámci "Akce K" zaměřené na likvidaci klášterů a mužských řeholních řádů. Po uvolnění z internace působil na řadě míst Domažlicka, například ve Štítarech. V letech 1977 až 1978 činný jako administrátor v Horšovském Týně, od 1. února 1978 do 30. září 1991 v téže funkci v Domažlicích. Zde se mu povedlo zajistit rekonstrukci fasády a střechy arciděkanského kostela. Opraveny byly také stropní fresky na jeho klenbách. V září roku 1991 odchází do poutního kostela Nanebevzetí Panny Marie v Táboře. Pozn.: Otomar Hana uvádí datum narození 28. listopadu, ostatní zdroje 24. listopadu 1918. - 30. výr. úmrtí

Vochoč, Jaromír P. - administrátor

* 03. 04. 1918 - Vodolenka u Domažlic (okr. Domažlice)
+ 02. 11. 1977 - Kanada

Místa působení: Domažlice, Horšovský Týn (okr. Domažlice), Vimperk (okr. Prachatice), Trois Rivières (Kanada)

Literatura: Kartotéka osobností SVK Plzeň 32A 3629-2, 3., Petrašovský, A.: Kostelní zdi vyprávějí, s. 72-76. Radonice: Domažlický dějepis, z.s., 2019.

Anotace: Absolvent semináře v Českých Budějovicích, na kněze vysvěcen 14. června 1942. Následující rok začal působit jako kaplan v Domažlicích, kde setrval až do března 1946. Poté krátce činný na pozici administrátora v Horšovském Týně. V roce 1949 odchází do Vimperku. Odtud za dramatických okolností uprchl přes hranice před nastupujícím komunistickým režimem. Krátce setrval v Bavorsku, aby nakonec zakotvil v Kanadě. Ve městě Trois Rivières poblíž Québecu působil jako duchovní správce v katolické nemocnici. V roce 1977 podlehl následkům dopravní nehody. - 105. výr. narození

Žlábek, Antonín, ppor., JUDr. - právník

* 09. 07. 1909 - Slaný (okr. Kladno)
+ 21. 04. 1943 - Berlín (Německo)

Místa působení: Domažlice, Berlín (Německo)

Literatura: Život za pravdu, s. 139. Domažlice 1949., Vorlíček, J.: Vzpomínka na JUDr. A. Žlábka. Dom. deník, 8, 1999, 12. 7., č. 159, s. 12., Hana, O.: Pamětní deska na Husově domě. Dom. deník, 10, 2001, 26. 4., č. 98, s. 16.

Anotace: Do Domažlic přišel z Liberce v roce 1938. Spolu s M. Bičem založili na podzim téhož roku Bratrské dílo (jeho posláním bylo podporovat rodiny, jejichž členové byli pronásledováni nacisty), které se po březnu 1939 změnilo na odbojovou skupinu napojenou na pražskou YMCU. Počátkem roku 1940 se skupina stala součástí ÚVODu. Dne 14. března 1940 byl A. Žlábek zatčen, nejprve odvezen do Terezína, pak do Berlína, kde byl spolu s O. Bartoškem a J. Procházkou popraven. Český evangelický sbor nechal později na Husově domě instalovat pamětní desku se jmény J. Procházky, L. Vojtěcha a A. Žlábka. Po této významné osobnosti domažlického protinacistického odboje je pojmenována i jedna z domažlických ulic. - 80. výr. úmrtí

Znáte to jméno?

Výročí regionálních osobností Domažlicka na měsíc duben 2023

Sestavil: Petr Vecka

Odp. red.: Bc. Lenka Schirová

Domažlice: Městská knihovna Boženy Němcové, 2023. Neustránkováno, 6 výtisků

Tisk: Městská knihovna Boženy Němcové Domažlice